

L.

Erklæring

over

det fra Folkethinget tilbagefendte

Forflag til Lov om Vexelsager og Vexelprotefter.

(Afgiven af Landsthingets Udvalg den 25de Mai 1880).

Det foreliggende Forflag er i Folkethinget undergaaet forskjellige Forandringer, blandt hvilke den vigtigste er den, der er foregaaet med dets § 2. I den af Landsthinget vedtagne Skikkelse løb denne Paragraf paa, at Vexelsager i Kjøbenhavn, der ikke henhørte under Sø- og Handelsretten, skulde behandles ved Gæsteretten eller gæsteretsvis ved Sjældscommissionen, medens alle Vexelsager udenfor Kjøbenhavn skulde behandles i Overensstemmelse med Reglerne for Gæsteretsbehandling, dog saaledes at det højere Gebyr ved Gæsteretten og for Gæsteretsbehandling bortfaldt i disse Sager. Naar begge Parter mødte, havde Dommeren at mægle Forlig mellem dem paa samme Maade som i andre Gæsteretsager, dog at Sagen ikke af den Grund maatte ophæves ved nogen Udsættelse. Folkethinget har derimod vedtaget Paragrafen i den oprindelige Uffattelse, lydende paa, at Vexelsager ere undtagne fra den tvungne Forligsprøve. I Henseende til Retterne, ved hvilke Vexelsager behandles, og Rettergangsmaaden i dem vil det derefter have sit Forblivende ved den bestaaende Ordning.

Udvalget kan ikke Andet end beklage denne Forandring, i Særdeleshed da der i det Udcast til Lov om Rettergangsmaaden i Vexelsager m. v., som er forelagt det norske Storting, er foreslaaet en Ordning, der i det Væsentlige stemmer med den af Landsthinget vedtagne. § 2 i bemeldte

Udcast lyder nemlig: „Vexelsager kunne anlægges enten ved Eytretet eller ved de almindelige Thing. I begge Tilfælde gives Aftensvarsel, og er Mægling ved Forligelsescommissionen ufornuøden, hvorimod det paaligger Retten at prøve Forlig mellem Parterne“.

Endvidere skal Udvalget henlede Opmærksomheden paa, at det ifølge Forflaget til den svenske Forordning om Vexellovens Indførelse § 5 vil kunne ske, at en Vexelsag begyndes, forhandles og paadømmes, samt at Dommen executes paa een og samme Dag.

Til denne ensartede og hurtige Behandling af Vexelsager i Nabolandene danner vor nuværende uensartede og tilbøls langsomme Vexelproces en uheldig Modsetning, og Udvalget maa derfor vedblivende være af den Formening, at § 2 i det af Landsthinget vedtagne Forflag vilde have hidført en heldig Reform af Vexelprocessen i selve Vexellovens Land. De imod Paragrafen fremsatte Indvendinger kan Udvalget ikke tillægge nogen afgjørende Vægt, da de formentlig i det Højeste kunde have motiveret enkelte Lempelser i den foreslaaede Ordning. Men da Folkethinget ikke har ment at kunne tiltræde Landsthingets Forflag paa dette Punkt, og da under en Meningsforskjel som den foreliggende den Uskuelse synes fortrinnsberettiget, som holder paa